

Като излѣзете изъ кѣщичката, виждате прострѣна на оградата мрежа, а въ водата, край дървения мостъ—лодка, издълбана отъ дебело дървено стѣбло. Ако, най-после, погледнете презъ оградата, която отдѣля кѣщичката отъ обора, ще видите въ него разни домашни животни.

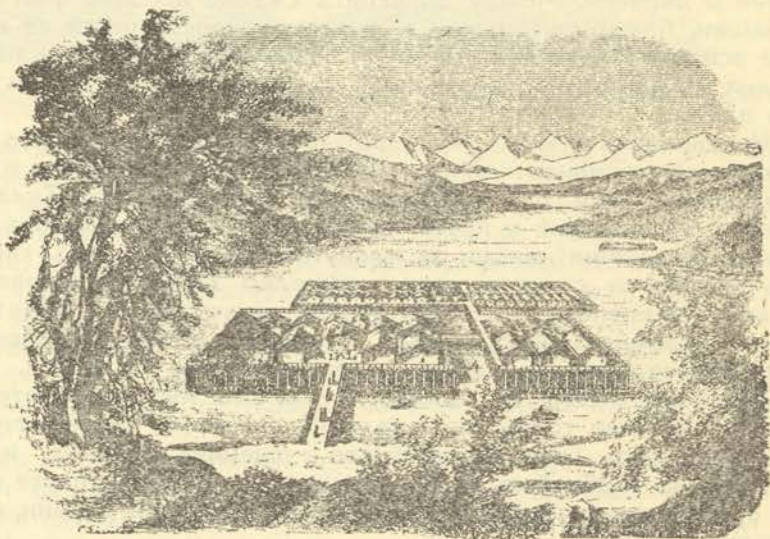
Такова е домакинството, жилището и домашната уредба на жителя на надколното селище. Него не можемъ да сравняваме съ пещерния човѣкъ и даже съ човѣка на новокаменния периодъ отъ Срѣдна и Северна Европа.

Жителътъ на разгледаното отъ насъ надколно селище е въ сѣщность човѣкъ на каменния периодъ: за това свидетелствуватъ неговитѣ оржжия, а така сѣщо и коженото му облѣкло. Но *той не е скитникъ-ловецъ*, не е бездоменъ чергаринъ, който се занимава съ ловъ на звѣрове и риба, *а постояненъ жителъ на малки или по-голѣми селища*. Народътъ на това селище е народъ заседналъ, безъ да се гледа на това, че главното му занятие е скотовѣдство.

„Първитѣ основатели на надколнитѣ селища въ швейцарскитѣ езера презъ време на каменния периодъ сѣ били въ сѣщность *пастирски народъ* и сѣ отглеждали почти всички най-важни домашни животни. У тѣхъ срѣщаме волове, коне, овце, кози, свини и кучета. Но тѣ се занимавали и съ земедѣлие, познавали и сѣли разни видове хлѣбни растения — пшеница, ечмикъ и др. Тѣ живѣли отъ скотовѣдство, земедѣлие, ловъ на дивечъ и риба, брали диви плодове и използвали изобщо всичко, което се яло и имъ предлагало растителното царство“ (Ранке).

* * *

Да отидемъ въ друго селище. То вече изглежда като цѣлъ градецъ. Този градецъ е построенъ презъ време на **бронзовия периодъ**.

Надколень градецъ отъ бронзовия периодъ.